

ANNA AHMATOVA

SÖTÉT SZOBA

*Szavakat mondok, és meséket szövök,
Melyek félve jönnek csak világra.
Méh dönög a fehér krizantém fölött,
Benn már ontja illatát a párna.*

*Egy szoba, melyre keskeny ablak tárul,
Szerelmet őriz: régen-volt tanú...
Az ágy fölött egy mondat franciául
Írva: „Seigneur, ayez pitié de nous”.*

*Lelkem, egykori bús mesék világát
Ne idézd meg újra, ne keresd!
Nézd, már a sevres-i porcelán sugárát
Is rejtí egy köpeny: a komor est.*

*Nézd, már az utolsó színfolt is fakó
A tündöklő dália-csokorban.
S most, mintha álmodnám: hegedüszó,
S hirtelen, ritka csembaló-dallam.*

1912

(FORDÍTOTTA: CSORDÁS LÁSZLÓ)

